

Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 24. maj 2012.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 24. maja 2012.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU TUŽILAŠTVA ZA PRIHVATANJE SVJEDOČENJA
MILANA TUPAJIĆA UMJESTO ISKAZA VIVA VOCE NA OSNOVU PRAVILA 92bis**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Zahtjevu tužilaštva za prihvatanje svjedočenja Milana Tupajića umjesto iskaza *viva voce* na osnovu pravila 92bis" podnesnom 11. maja 2012. i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Proceduralni kontekst i argumentacija

1. Vijeće je 23. septembra 2011. donijelo "Odluku po Zahtjevu tužilaštva za izdavanje naloga *subpoena* Milanu Tupajiću" kojom je odobren zahtjev Tužilaštva (dalje u tekstu: tužilac) za izdavanje naloga *subpoena* Milanu Tupajiću (dalje u tekstu: Svjedok) da pristupi radi svjedočenja pred Vijećem u ovom predmetu, počevši od 3. oktobra 2011. Istog dana, Vijeće je izdalo povjerljivi nalog *subpoena* (dalje u tekstu: Prvi nalog *subpoena*)¹ kojim je Svjedoku naložilo da svjedoči pred Vijećem ili da iznese opravdan razlog iz kog ne može postupiti po nalogu *subpoena*.² Pored toga, Vijeće je zatražilo od Vlade Bosne i Hercegovine (dalje u tekstu: BiH) da uruči Prvi nalog *subpoena* Svjedoku, da preduzme sve potrebne mjere kako bi se obezbijedilo njegovo pristupanje radi svjedočenja pred Vijećem kako je naznačeno u Prvom nalogu *subpoena* i da podnese pismeni izvještaj o izvršenju Prvog naloga *subpoena*.³

2. BiH je 10. oktobra 2011. dostavila zapisnik o uručenju Prvog naloga *subpoena* i prateću dokumentaciju, uključujući prepisku sa Svjedokom i određenu medicinsku dokumentaciju (dalje u tekstu: Prvi zapisnik o uručenju). Ti dokumenti su prevedeni na engleski jezik i zavedeni na povjerljivoj osnovi 26. oktobra 2011. U Prvom zapisniku o uručenju navodi se da je Svjedok pročitao Prvi nalog *subpoena* i da je nespreman da pristupi Vijeću.⁴ U pratećoj prepisci, Svjedok je izjavio da je, iako je svjedočio u predmetu *Tužilac protiv Krajišnika* (dalje u tekstu predmet *Krajišnik*), nespreman da dođe da svjedoči u ovom postupku prvenstveno zbog svojih trenutnih zdravstvenih problema, ali i iz "sekundarnih razloga".⁵

¹ Nalog *subpoena ad testificandum*, povjerljivo, 23. septembar 2011.

² Prvi nalog *subpoena*, str. 2.

³ Nalog Vladi Bosne i Hercegovine u vezi s nalogom *subpoena ad testificandum*, povjerljivo, 23. septembar 2011., str. 2.

⁴ Prvi zapisnik o uručenju, str. 3–4.

⁵ Prvi zapisnik o uručenju, Dodatak, str. 4–7.

Svjedok je dostavio obimnu medicinsku dokumentaciju u prilog svojoj tvrdnji da nije sposoban za putovanje i svjedočenje.⁶

3. Tužilac je 27. oktobra 2011. na povjerljivoj osnovi podnio "Zahtjev tužilaštva za izdavanje naloga umjesto optužnice i naloga za hapšenje", kojim se traži da Vijeće izda nalog umjesto optužnice protiv Svjedoka za nepoštovanje Međunarodnog suda na osnovu pravila 77(A) i (G) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) i prateći nalog za hapšenje i nalog za predaju.⁷

4. Vijeće je 3. novembra 2011. ponovo na povjerljivoj osnovi izdalo drugi nalog *subpoena* kojim je naložilo Svjedoku da pristupi radi svjedočenja u ovom postupku (dalje u tekstu: Drugi nalog *subpoena*).⁸ Vijeće je napomenulo da razlozi koje je Svjedok naveo za svoje odbijanje da postupi po Prvom nalogu *subpoena* ne predstavljaju valjano opravdanje pa je zato ponovilo nalog njemu da pristupi radi svjedočenja u ovom predmetu 28. novembra 2011. ili da iznese opravdan razlog iz kog ne može tako postupiti.⁹ Istog dana, Vijeće je izdalo nalog BiH da uruči Drugi nalog *subpoena* Svjedoku, da preduzme sve potrebne mjere kako bi se obezbijedilo njegovo pristupanje radi svjedočenja pred Vijećem kako je naznačeno u Drugom nalogu *subpoena* i da podnese pismeni izvještaj o izvršenju Drugog naloga *subpoena*.¹⁰

5. BiH je 8. novembra 2011. dostavila zapisnik o uručenju Drugog naloga *subpoena* (dalje u tekstu: Drugi zapisnik o uručenju). On je preveden na engleski i zaveden na povjerljivoj osnovi 11. novembra 2011. U Drugom zapisniku o uručenju navedeno je da Svjedok i dalje odbija da se povinuje Drugom nalogu *subpoena*, uz napomenu da je o razlozima Vijeće ranije obaviješteno.¹¹

6. Vijeće je 30. novembra 2011. izdalo Nalog umjesto optužnice u kom je naložilo krivično gonjenje Svjedoka za nepoštovanje Međunarodnog suda, kažnjivo na osnovu pravila 77(A) i (G) Pravilnika u kom se navodi sljedeće:

⁶ Prvi zapisnik o uručenju, Dodatak, str. 1–13.

⁷ Zahtjev tužilaštva za izdavanje naloga umjesto optužnice i za izdavanje naloga za hapšenje, str. 2.

⁸ Drugi nalog *subpoena ad testificandum*, povjerljivo, 3. novembar 2011.

⁹ Drugi nalog *subpoena*, str. 2–3.

¹⁰ Nalog Vladi Bosne i Hercegovine u vezi s Drugim nalogom *subpoena ad testificandum*, povjerljivo, 3. novembar 2011.

¹¹ Drugi zapisnik o uručenju, str. 2–3.

Pošto je 5. oktobra 2011. i 8. novembra 2011. bio obaviješten o sadržini dva naloga *subpoena* od 23. septembra 2011. i 3. novembra 2011., kao i o obavezi da stupi pred Vijeće ili da iznese valjan razlog zbog kog ne može da postupi po dva naloga *subpoena*, i stoga svjesno i hotimično omeo provođenje pravde time što je odbio da postupi po Prvom nalogu *subpoena*, koji je Vijeće izdalo 23. septembra 2011., i Drugom nalogu *subpoena*, koji je Vijeće izdalo 3. novembra 2011.¹²

Istog dana, Vijeće je na povjerljivoj osnovi izdalo nalog za hapšenje i nalog za predaju vlastima BiH da uhapsu, pritvore i smjesta predaju Svjedoka Međunarodnom sudu.¹³

7. Svjedok je prebačen u sjedište Međunarodnog suda 15. decembra 2011., a njegovo suđenje je održano 3. februara 2012. Dana 24. februara 2012. godine, Vijeće je donijelo "Presudu po navodima o nepoštovanju Suda" (dalje u tekstu: Presuda u predmetu *Tupajić*), u kojoj je konstatovalo da Svjedok nije pokazao nikakav opravdan razlog iz kog ne bi mogao postupiti po Prvom nalogu *subpoena* i po Drugom nalogu *subpoena*.¹⁴ U skladu s tim, Vijeće je proglasilo Svjedoka krivim za nepoštovanje Suda i izreklo mu jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od dva mjeseca.¹⁵

8. Tužilac u Zahtjevu traži da se na osnovu pravila 92bis prihvate transkripti ranijeg iskaza Svjedoka u predmetu *Krajišnik* (dalje u tekstu: Predloženo svjedočenje) zajedno s dokaznim predmetima povezanim s tim svjedočenjem navedenim u Dodatku A Zahtjevu.¹⁶ Tužilac prvo tvrdi da je Predloženo svjedočenje relevantno i da ima dokaznu vrijednost za zločine koji se stavljaju na teret u tačkama od tri do osam, prije svega za incidente A.13.1 i D.20 navedene u priložima Trećoj izmijenjenoj optužnici (dalje u tekstu: Optužnica).¹⁷ Tužilac dalje tvrdi da predloženo svjedočenje sadrži "ograničene dokaze" o djelima i ponašanju optuženog i da je, opreza radi i kako bi se obezbijedilo poštovanje pravila 92bis, redigovalo te dijelove kao i druge dijelove koji se odnose na djela i ponašanje organa ili grupa koji bi vjerovatno mogli obuhvatati djela i ponašanje optuženog.¹⁸ Tužilaštvo takođe tvrdi da je predloženo svjedočenje pouzdano, budući da je Svjedok dao iskaz pod zakletvom i da je podvrgnut detaljnom unakrsnom ispitivanju u predmetu *Krajišnik*, te zato što je njegov iskaz potkrepljuju drugi svjedoci i dokumentarni dokazi, kako je navedeno u Povjerljivom dodatku

¹² Nalog umjesto optužnice, povjerljivo, 30. novembar 2011., par. 9. Povjerljivi status je ukinut 14. decembra 2011.

¹³ Nalog za predaju i Nalog za hapšenje, povjerljivo, 30. novembar 2011. Povjerljivi status je ukinut 14. decembra 2011.

¹⁴ U predmetu protiv Milana Tupajića, predmet br. IT-95-5/18-R77.2, Presuda po navodima o nepoštovanju Suda, 24. februar 2012. (dalje u tekstu: Presuda u predmetu *Tupajić*), par. 26, 30.

¹⁵ Presuda u predmetu *Tupajić*, par. 36.

¹⁶ Zahtjev, par. 1, Dodatak A.

¹⁷ Zahtjev, par. 2, 8.

¹⁸ Zahtjev, par. 6. V. takode Zahtjev, par. 14–15.

B Zahtjevu.¹⁹ Tužilac zatim podsjeća na diskreciono ovlaštenje Vijeća da odluči da li će prihvatiti predloženo svjedočenje na osnovu pravila 92*bis* i navodi niz faktora koje Vijeće treba da uzme u obzir u prilog njegovom prihvatanju.²⁰ U tom pogledu, tužilac navodi da nema opšteg javnog interesa za izvođenje predloženih dokaza putem usmenog svjedočenja, da ono ne predstavlja ključni ili osnovni element teze optužbe i da se radi o tipičnom dokazu o "bazi zločina" koji rutinski treba prihvatiti bez unakrsnog ispitivanja.²¹ Stoga, po mišljenju tužioca, predloženo svjedočenje treba prihvatiti bez obavezivanja Svjedoka da pristupi radi unakrsnog ispitivanja.²²

9. Optuženi je 15. maja 2012. dostavio "Odgovor na Zahtjev tužilaštva za prihvatanje svjedočenja Milana Tupajića na osnovu pravila 92*bis*" (dalje u tekstu: Odgovor), u kom se protivi Zahtjevu. Optuženi prvo tvrdi da, čak i ako se Predloženo svjedočenje "očisti od svih stvari" koje se odnose na djela, ponašanje i mentalno stanje optuženog, ono ipak ne zadovoljava kriterijume prihvatanja na osnovu pravila 92*bis*.²³ Optuženi dalje tvrdi da nijedan od faktora navedenih na osnovu pravila 92*bis*(A)(i) ne ide u prilog prihvatanju svjedočenja ovog Svjedoka, uključujući to da njegovo svjedočenje nije kumulativno u odnosu na iskaze drugih svjedoka u predmetu.²⁴ Pored toga, optuženi tvrdi da svi faktori navedeni na osnovu pravila 92*bis*(A)(ii) idu u prilog izuzimanju Predloženog svjedočenja.²⁵ Optuženi dodaje da: 1) nepodudarnosti između predloženog svjedočenja i razgovora tužioca sa Svjedokom iz 2002. godine; 2) loš kvalitet unakrsnog ispitivanja Svjedoka u predmetu *Krajišnik*, i 3) odbijanje Svjedoka da svjedoči u ovom predmetu, kao i njegova kasnija osuda za nepoštovanje Suda, da sve to dovodi u pitanje pouzdanost ranijeg svjedočenja Svjedoka.²⁶ Najzad, optuženi tvrdi da Vijeće nije nikada uvrstilo u spis raniji iskaz nekog svjedoka koji je u periodu na koji se odnosi Optužnica bio na sličnom položaju kao svjedok na osnovu pravila 92*bis* bez unakrsnog ispitivanja i da bi stoga prihvatanje svjedočenja Svjedoka na osnovu ovog pravila bilo "apsolutno nespojivo" s ranijim odlukama Vijeća na osnovu pravila 92*bis*.²⁷

¹⁹ Zahtjev, par. 9, 11, 13, povjerljivi Dodatak B.

²⁰ Zahtjev, par. 10.

²¹ Zahtjev, par. 10–15.

²² Zahtjev, par. 12, 17.

²³ Odgovor, par. 2.

²⁴ Odgovor, par. 3–4.

²⁵ Odgovor, par. 5.

²⁶ Odgovor, par. 5.

²⁷ Odgovor, par. 6.

10. Pošto mu je dato odobrenje da odgovori,²⁸ tužilac je 17. maja 2012. dostavio "Repliku tužilaštva na Odgovor optuženog na Zahtjev tužilaštva za prihvatanje svjedočenja Milana Tupajića na osnovu pravila 92bis" (dalje u tekstu: Replika). Tužilac prvo navodi da je, suprotno stavu optuženog, "[g]otovo svaki aspekt" Predloženog svjedočenja kumulativan, navodeći primjere svjedočenja Svjedoka kako u usmenom tako i u pismenom obliku, kao i dokumentarne dokaze.²⁹ Tužilac takođe tvrdi da je Predloženo svjedočenje pouzdano,³⁰ i da "položaj" Svjedoka u periodu na koji se odnosi Optužnica nije relevantan za utvrđivanje da li ga treba pozvati radi unakrsnog ispitivanja na osnovu pravila 92bis(C).³¹

II. Diskusija

11. Vijeće prvo podsjeća na svoju "Odluku po Trećem zahtjevu tužilaštva za prihvatanje izjava i transkripata iskaza umjesto dokaza *viva voce* na osnovu pravila 92bis (svjedoci za grad Sarajevo)" od 15. oktobra 2009. (dalje u tekstu: Odluka po Trećem zahtjevu na osnovu pravila 92), u kojoj je izložilo mjerodavno pravo u vezi sa zahtjevima podnesenim na osnovu pravila 92bis. Vijeće neće na ovom mjestu ponovo diskutovati mjerodavno pravo, nego upućuje na relevantne paragrafe Odluke po Trećem zahtjevu na osnovu pravila 92bis prema potrebi.³²

12. Vijeće dalje podsjeća na rok koji je odredilo Pretpretresno vijeće tužiocu za podnošenje svih zahtjeva za prihvatanje pismenih dokaza na osnovu pravila 92bis do 29. maja 2009.,³³ kao i na uputstvo Vijeća tužiocu 26. aprila 2012. da do 4. maja 2012. podnese sve zahtjeve u vezi s dokazima.³⁴ Uprkos tome što je Zahtjev podnesen poslije isteka oba roka, Vijeće je donijelo odluku da razmotri Zahtjev, budući da je on nastao kao rezultat konkretnih okolnosti u vezi sa Svjedokom i njegovim odbijanjem na svjedoči u ovom predmetu. Vijeće će stoga razmotriti da li predloženo svjedočenje ispunjava uslove za prihvatanje na osnovu pravila 92bis.

²⁸ Vijeće je obavijestilo strane u postupku o svojoj odluci *e-mail* porukom od 16. maja 2012., napominjući takođe da će ovu odluku staviti na zapisnik u kasnijoj fazi. V. takođe Zahtjev tužilaštva za odobrenje da uloži repliku na Odgovor optuženog na Zahtjev tužilaštva za prihvatanje svjedočenja Milana Tupajića na osnovu pravila 92bis, 16. maj 2012.

²⁹ Replika, par. 2–7.

³⁰ Replika, par. 8–10.

³¹ Replika, par. 11–15, povjerljivi Dodatak A.

³² Odluka po Trećem zahtjevu na osnovu pravila 92bis, par. 4–11.

³³ Nalog poslije statusne konferencije i priloženi plan rada, 6. april 2009.

³⁴ Nalog o rasporedu za završetak dokaznog postupka tužilaštva, podneske na osnovu pravila 98bis i početak izvođenja dokaznog postupka odbrane, 26. april 2012., par. 16.

A. Predloženo svjedočenje

13. Svjedok je 1991. godine bio predsjednik Skupštine opštine Sokolac, a u aprilu 1992. je postao predsjednik Kriznog štaba u Sokocu. Tokom svog svjedočenja u predmetu *Krajišnik* 28., 29. i 30. juna 2005. godine, svjedok je objasnio, između ostalog, ulogu i funkcije Kriznog štaba u Sokocu i njegove komunikacije s vođstvom Republike Srpske (dalje u tekstu: vođstvo RS-a). On je dakle naveo da je krajem maja 1992. i u julu 1992. vidio kolone bosanskih Muslimana kako prolaze kroz Sokolac prema Olovu, i naveo pojedinosti jednog slučaja u kom je Krizni štab u Sokocu pomogao u prijevozu nekih 500-600 Muslimana iz Bratunca u Visoko preko Sokoca. Svjedok je takođe govorio o zločinima počinjenim nad nesrbima u opštini Sokolac od strane 2. romanijske brigade VRS-a uključujući lišavanje života muškaraca u selu Novoseoci, kao i rušenje džamija u Sokocu, kako je navedeno u incidentima A13.1 i D.20 iz priloga Optužnici. Najzad, svjedok je opisao događaje u vezi sa svojom željom da dâ ostavku na svoj položaj u Kriznom štabu Sokoca u oktobru 1992. i svoju konačnu odluku da nastavi obavljati svoje dužnosti.

14. Vijeće se uvjerilo da je predloženo svjedočenje relevantno za optužbe protiv optuženog, odnosno za tačke 3–8 i incidente A.13.1 i D.20 iz priloga Optužnici, budući da se konkretno odnosi na preuzimanje vlasti u opštini Sokolac, lišavanje života i nezakonito lišavanje slobode bosanskih Muslimana u Sokocu, posebno u selu Novoseoci, kao i na uništavanje džamija u Sokocu. Pored toga, budući da je Predloženo svjedočenje transkript iz ranijeg predmeta, Vijeće se uvjerilo u njegovu dokaznu vrijednost za potrebe prihvatanja na osnovu pravila 92bis.

15. Vijeće napominje da je tužilaštvo redigovalo većinu referenci na djela i ponašanje optuženog, kao i na "rukovodstvo SDS-a", "državno rukovodstvo", "Glavni odbor SDS-a" i rukovodstvo RS-a u Predloženom svjedočenju. Tužilaštvo u Zahtjevu navodi da nije redigovalo dio predloženog svjedočenja u kojem svjedok svjedoči o pismu koje je poslao optuženom 15. jula 1992. odgovarajući na telegram koji je optuženi poslao 14. jula 1992. – koje je prihvaćeno kao dokazni predmet D95 u ovom predmetu – zato što se taj dio iskaza odnosi na djela i ponašanje optuženog.³⁵ Vijeće napominje da u tom pismu Svjedok izvještava optuženog u vezi s provođenjem naredbe optuženog od 14. jula 1992. u Sokocu. Shodno tome, Vijeće se nije uvjerilo da se ovaj dio Predloženog svjedočenja odnosi samo na

³⁵ V. Zahtjev, par. 7.

djela i ponašanje Svjedoka, te zapravo smatra da on direktno upućuje na djela i ponašanje optuženog za koja se tereti u Optužnici; stoga, Vijeće konstatuje da ga nije primjereno prihvatiti na osnovu pravila 92*bis*.³⁶ Pored toga, Vijeće napominje da se dijelovi Predloženog svjedočenja koji se odnose na to: (i) da li je Svjedok o "masakru u Novoseocima" izvijestio optuženog ili bilo kog drugog člana rukovodstva RS-a i (ii) da li je optuženi bio uključen u organizaciona pitanja u opštini Sokolac, konkretno kada je riječ o bolnici u Sokocu, takođe odnose na djela i ponašanje optuženog za koje se on tereti u Optužnici i stoga su neprihvatljivi na osnovu pravila 92*bis*.³⁷

16. Imajući u vidu zaključak Vijeća u prethodnom paragrafu, Vijeće se uvjerilo da se ostatak Predloženog svjedočenja, uz odgovarajuća redigovanja koja je izvršio tužilac, ne odnosi direktno na djela i ponašanje optuženog za koje se on tereti u Optužnici, kao ni na bilo koje djelo ili ponašanje kojim se dokazuje da je optuženi učestvovao u udruženom zločinačkom poduhvatu (dalje u tekstu: UZP), za koji se tereti u Optužnici, ili da je s osobom koja je stvarno počinila zločine za koje se on tereti u Optužnici dijelio traženu namjeru za te zločine. Vijeće dalje konstatuje da redigovanja koja predlaže tužilac u Predloženom svjedočenju nisu učinila ostatak svjedočenja nerazumljivim ili nepouzdanim.

17. Vijeće se dalje uvjerilo da su dijelovi predloženog svjedočenja prvenstveno dokazi o bazi zločina budući da optuženi opisuje događaje koji su se desili u opštini Sokolac od aprila 1992. do oktobra 1992. u vezi s kretanjem stanovništva bosanskih Muslimana kroz Sokolac, kao i napadima na muslimanska sela i rušenje džamija u toj opštini. U vezi s kumulativnom prirodom Predloženog svjedočenja, Vijeće je pregledalo reference koje je tužilac naveo u povjerljivom Dodatku B Zahtjevu i napominje da su neke od njih, u stvari, reference na dokazne predmete povezane sa samim Predloženim svjedočenjem koji još nisu uvršteni u spis u ovom predmetu. Vijeće ne smatra da, sami po sebi, predloženi dokazni predmeti istog svjedočenja koje se nudi na osnovu pravila 92*bis* pružaju zadovoljavajuću potkrepu za prihvatanje u ovom obliku. Bez obzira na tu činjenicu, Vijeće napominje da postoje dodatni potkrepljujući ili kumulativni dokazi za ta područja Predloženog svjedočenja, u obliku dokumentarnih dokaza, kao i svjedočenja drugih svjedoka, kako u usmenom tako i u

³⁶ Vijeće napominje da se ovaj dio Predloženog svjedočenja nalazi na stranicama od T.15421, red 14 do T. 15423, a takođe se pominje u paragrafu 22 ove Odluke.

³⁷ Vijeće napominje da se ti dijelovi Predloženog svjedočenja nalaze u dijelu transkripta od (i) T.5435, red 22 do T. 15436, red 15 i (ii) T. 15472, redovi od 3 do 9, a takođe se pominju u paragrafu 22 ove Odluke.

pismenom obliku;³⁸ stoga, Vijeće konstatuje da je Predloženo svjedočenje u dovoljnoj mjeri potkrijepljeno za potrebe prihvatanja na osnovu pravila 92bis. Vijeće konstatuje da nema dodatnih faktora koji pretežu protiv prihvatanja Predloženog svjedočenja na osnovu paragrafa (A) i (B) pravila 92bis.

18. Vijeće podsjeća da sudska vijeća imaju diskreciono ovlaštenje da zahtijeva da svjedoci pristupe radi unakrsnog ispitivanja u vezi s pismenim svjedočenjem za koje je utvrđeno da je prihvatljivo na osnovu pravila 92bis; ako tako odluči, primjenjivaće se odredbe pravila 92ter. Donoseći tu procjenu u vezi s predloženim svjedočenjem, Vijeće je uzelo u obzir kriterijume vezane za pravilo 92bis(C) ustanovljene u praksi Međunarodnog suda i detaljno navedene u Odluci po Trećem zahtjevu na osnovu pravila 92bis.³⁹ Konkretno, Vijeće je razmotrilo da li je dotično svjedočenje: (i) o bazi zločina; (ii) da li se tiče nekog "aktuelnog i značajnog pitanja između strana u postupku"; i (iii) da li opisuje djela i ponašanje neke osobe za čija se djela i ponašanje optuženi tereti odgovornošću, kao i to u kojoj mjeri su djela i ponašanje te osobe bliski optuženom.

19. Prvo, Vijeće napominje da unakrsnim ispitivanjem svjedoka u predmetu *Krajišnik* nisu obuhvaćene neke od tema o kojima je bilo riječi tokom njegovog direktnog ispitivanja. Međutim, Vijeće ne smatra da je ograničeno unakrsno ispitivanje u nekom ranijem predmetu, posebno budući da je vezano za dokaze o bazi zločina, dovoljno da se od Svjedoka zahtijeva da pristupi radi unakrsnog ispitivanja. Pored toga, napominjući da je svjedok u periodu na koji se odnosi Optužnica bio na visokom položaju u opštini Sokolac, Vijeće ipak ne smatra da to samo po sebi predstavlja faktor koji bi iziskivao da optuženi unakrsno ispita Svjedoka.

20. Međutim, uprkos redigovanjima koja je tužilac napravio u Predloženom svjedočenju, Vijeće napominje da se znatni dijelovi i dalje tiču aktuelnog ili značajnog pitanja između tužioca i optuženog i/ili opisuju djela i ponašanje osoba koje su bile veoma blizu optuženog u periodu na koji se odnosi Optužnica. U tom pogledu, i u skladu s ranijim odlukama Vijeća na osnovu pravila 92bis, Vijeće bi tražilo od Svjedoka da pristupi radi unakrsnog ispitivanja u vezi s konkretnim područjima Predloženog svjedočenja, između ostalog: (i) provođenje varijante A i B Uputstva; (ii) komunikaciju s članovima rukovodstva RS-a, uključujući

³⁸ V., između ostalog, Munira Selmanović, T. 18526–18563 (7. septembar 2011.); P3295 (Izjava svjedokinje Munire Selmanović od 23. januara 2009.); P131 (Izjava svjedoka Asima Hamzića od 25. marta 1996.); P132 (Izjava svjedoka Asima Hamzića od 6. novembra 2001.); Andras Riedlmayer, T. 22548 (9. decembar 2011.); Činjenice o kojima je presudeno 2678–2683.

Momčila Krajišnika i Ratka Mladića, i podnošenje izvještaja njima o zločinima; (iii) provođenje Odluke o strateškim ciljevima srpskog naroda u BiH koju je izdao Momčilo Krajišnik poslije 16. sjednice Skupštine RS-a održane 12. maja 1992.; i (iv) sastanke s Ratkom Mladićem, Momčilom Krajišnikom i optuženim.

21. Međutim, uzimajući u obzir posebne okolnosti u vezi s nastojanjima tužioca da dovede Svjedoka da svjedoči na osnovu pravila 92*ter*, i činjenicu da je Svjedok jasno stavio do znanja da nije spreman da svjedoči u ovom predmetu, Vijeće smatra da ne bi bilo u interesu pravde da traži od Svjedoka da pristupi radi unakrsnog ispitivanja u ovoj fazi. Po mišljenju Vijeća, prihvatanjem dijelova Predloženog svjedočenja koji upućuju na gorenavedene teme, bez pružanja optuženom mogućnosti da Svjedoka unakrsno ispita u vezi s njima, nanijela bi se nepravilna šteta optuženom; stoga, dokaznu vrijednost tih dijelova suštinski nadmašuje potreba da se obezbijedi pravično suđenje i Vijeće ih neće uvrstiti u spis. Vijeće takođe napominje da su određeni dodatni dijelovi predloženog svjedočenja postali nejasni ili nepouzdana uslijed izuzimanja gorepomenutih dijelova, te stoga neće prihvatiti ni te ograničene dijelove.

22. U skladu s tim, pored redigovanja koja je već napravio tužilac,⁴⁰ sljedeći dijelovi Predloženog svjedočenja neće biti uvršteni u spis: (1) od T. 15323, red 12 do T.15327, red 16; (2) od T. 15370, red 14 do T. 15373, red 8; (3) T. 15397, redovi od 13 do 25; (4) od T. 15398, red 14 do T. 15359, red 14; (5) od T. 15400, red 11 do T.15401, red 20; (6) od T.15421, red 14 do 15423, red 18; (7) od T. 15424, red 22 do T. 15425, red 2; (8) od T. 15435, red 22 do T.15436 red 15; (9) od T. 15445, red 25 do T. 15448, red 5; (10) od T. 15448, red 15 do T. 15449 red 5; (11) od T. 15450, red 19 do T. 15451, red 21; (12) od T. 15458, red 24 do T.15459. red 25; (13) red T. 15461, red 14 do T. 15462, red 1; (14) od T. 15463, red 24 do T. 15459, red 25; (15) T. 15472, od reda 3 do reda 9; (16) od T. 15474, red 10 do T. 15477, red 22; (17) od T. 15489, redovi od 3 do 22; (18) T. 15490. redovi od 13 do 17; (19) pd T. 15496. red 4 do T. 15497, red 20; (20) T. 15508, redovi od 1 do 22; (22) od T. 15509, red 3 do T. 15510, red 25; (22) od T. 15516, red 8 do 15526, red 11; i (23) od T. 15526, red 18 do T. 15527, red 2.

³⁹ Odluka po Trećem zahtjevu na osnovu pravila 92*bis*, par. 10.

⁴⁰ Vijeće napominje da su u svrhu jasnoće određeni dijelovi Predloženog svjedočenja koje je tužilac već redigovao obuhvaćeni daljnjim redigovanjima koja je naložilo Vijeće u ovom paragrafu.

23. Izuzev ovih dijelova, kako je gore bilo riječi, Vijeće konstatuje da je ostatak predloženog svjedočenja pouzdan, relevantan za ovaj postupak, i da ima dokaznu vrijednost; stoga će biti uvršten u spis na osnovu pravila 92bis.

B. Dokazni predmeti predmeti povezani sa svjedočenjem

24. Tužilac traži prihvatanje 15 dokaznih predmeta povezanih s Predloženim svjedočenjem i navedenih u Dodatku A Zahtjevu. Kako je navedeno u Odluci po Trećem zahtjevu na osnovu pravila 92bis, samo oni dokazni predmeti povezani sa svjedočenjem koji "čine neodvojivi i nezamjenjivi dio svjedočenja" mogu biti prihvaćeni. Da bi dokazni predmet potpao pod tu kategoriju, Svjedok je morao o njemu govoriti u transkriptu svog ranijeg svjedočenja ili u pismenoj izjavi i taj transkript ili pismena izjava postali bi nerazumljivi ili bi imali manju dokaznu vrijednost ako taj dokazni predmet ne bi bio prihvaćen.⁴¹

25. Pošto je pregledalo Predloženo svjedočenje, Vijeće napominje da je o svim dokaznim predmetima koji su s njim povezani Svjedok govorio tokom svog svjedočenja u predmetu *Krajišnik*. Međutim, o dokaznim predmetima broj 01110 i 20046 na osnovu pravila 65ter bilo je riječi u dijelovima Predloženog svjedočenja za koje je Vijeće odbilo prihvatanje; stoga, ova dva dokumenta ne čine neodvojivi i nezamjenjivi dio prihvaćenih dokaza i neće biti uvršteni u spis. Vijeće smatra da preostalih 13 dokaznih predmeta koje je tužilac ponudio u Dodatku A Zahtjevu čine neodvojivi i nezamjenjivi dio predloženog svjedočenja, a propust da oni budu prihvaćeni učinio bi pomenuto svjedočenje nerazumljivim ili bi umanjio njegovu dokaznu vrijednost. Vijeće će stoga prihvatiti dokazane dokazne predmete povezane sa svjedočenjem označene sljedećim brojevima na osnovu pravila 65ter: 01521, 05357, 05361, 05364, 05367, 05372, 05389, 07271, 07475, 07928, 08333, 20037 i 20045.

26. Najzad, Vijeće napominje da neće razmatrati nikakve dodatne podneske u vezi sa Svjedokom u ovoj fazi postupka.

III. Dispozitiv

27. Shodno tome, na osnovu pravila 54, 89 i 92bis Pravilnika, Vijeće ovim **DJELIMIČNO ODOBRAVA** Zahtjev i:

⁴¹ Odluka po Trećem zahtjevu na osnovu pravila 92bis, par. 11.

- A. **UVRŠTAVA** u spis relevantne dijelove Predloženog svjedočenja, izuzev dijelova navedenih u paragrafu 22 gore;
- B. **NALAŽE** tužiocu da unese u elektronski sistem za vođenje suđenja (e-court) dalji redigovani transkript svjedočenja Svjedoka u predmetu *Karadžić*, koji bi trebalo da sadrži samo dijelove prihvaćene u ovoj Odluci;
- C. **UVRŠTAVA** u spis dokumente sa sljedećim brojevima na osnovu pravila 65ter: 01521, 05357, 05361, 05364, 05367, 05372, 05389, 07271, 07475, 07928, 08333, 20037 i 20045;
- D. **TRAŽI** od Sekretarijata da dodijeli brojeve dokaznog predmeta dokumentima prihvaćenim u ovoj Odluci; i
- E. **ODBIJA** Zahtjev u svim drugim aspektima.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon,
predsjedavajući

Dana 24. maja 2012.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]